

ТАТУНЧО СТРАШЕН ВОЈВОДА

andante ♩ = 64

nobile

T. I
T. II

Та-тун-чо стра--шен вој - во - да, до--шол при

БАР.
БАС I

A G D D E7 A7 D

мај-ка на гос - ти, зе-де го мај - ка
ти-хо му ве - ли

H7 Em D A D G A Gm D A D

пре - гр - на, за-ро-ни сол-зи за - пла - ка,
го - во - ри по-слушај си - не мај-ка - си.

I II III IV

Татунчо страшен војвода, дошол при мајка на гости, зеде го мајка, прегрна, зарони солзи, заплака, тихо му вели, говори: „Послушај сине мајка си: Остави пушка берданка и таа сабја змиица, купи си севгар волови, изорај таткови чифлици, насејги бела пченица, да раниш татко и мајка.“ Татунчо мајка послуша, зеде си рало волови, сретнале ми го јуруци, младо ораче прашуват: „Каде е Тунчо војвода, душата да му ја земеме?“ Татунчо страшен војвода, бргу кај мајка дотрча, на мајка вели, говори: „Проштевај мајко проштевај, војвода орач не бива, војвода мајка не рани.“